

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

De defectu formæ c. 53

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

reparatio defectus. Item ex verbis sancti Tho. immediate su-
pra dictis apparet, q̄ in reparatione sacramenti imperfecti suf-
ficiat reficere a verbis consecrationis; inde tamen omnia or-
dinate sunt repetenda, quia vt dicitur. 7. q. 1. perfecta non pos-
sunt dici sacramenta, que perfectum non habent ordinem. Et
S. Th. dicit: q̄ immane est sacrilegium: si non perficiatur hoc
sacramentum. Unde concilium Toletanum tulit sententiã ex-
coicationis in eos, qui cum possunt, non perficiunt istud sacra-
mentum: vt patet supra in loco decreti immediate allegato.

De defectu aque. Cap. 52.

Sacerdos si percipiat aquam nõ fuisse appositam in vino
ante consecrationem sanguinis, ponat eam: et dicat verba
consecrationis. Si autem percipiat post consecrationem sangui-
nis, nullo modo debet postea aquam apponere: quia nõ est de
necessitate sacramenti: et sequeretur corruptio sacramenti in
aliqua parte. Siquis tamen ante consecrationem scienter di-
mitteret appositionem aque, grauitur peccaret: quia ageret cõ-
tra constitutionem ecclesie, et quia dominum apposuisse credi-
tur. Non autem sufficit q̄ aqua apponatur, quando vinum ad-
huc est in dolio, quia hoc non significaret aliquid: sed oportet,
vt inuaynente oblatione apponatur ad faciem. Hec S. Tho.

De defectu forme. Cap. 53.

Pro notitia forme, sciendum est, q̄ Ambrosius in libro de
sacramentis dicit, q̄ hoc sacramentum conficitur in ver-
bis, et sermonibus Christi. Et quo dicto concludit S. Tho. q̄
forma consecrationis huius sacramenti sit: Hoc est enim cor-
pus meum: et Hic est enim calix sanguinis mei, noui et eterni
testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis, et pro multis effun-
detur in remissionem peccatorum. Illa vero verba, Accipite et
manducate, pertinent ad vsum materie consecrate. Similiter
illa verba, Hec quotiescunq; etc. pertinent ad vsum huius sacra-
menti: quia vsum non est de necessitate sacramenti: vt dicit idẽ
S. Th. Item illa coniunctio, enim, non est de substantia forme:
in dici debet sibi vsum ecclesie, qui vsum a beato Petro initium
sumpsit. Etiam beatus Th. dicit q̄ si predictę forme mutetur,
nihil efficitur, et si videantur verba idẽm significare: similiter
si aliquid de dictis formis diminuit. Si vero aliquid adderet,
quod

quod significationem non mutaret, nec errores induceret, magnum peccatum esset: tñ conficeretur s̄m Albertum. ¶ Dicit autem S. Th. q̄ forma p̄dicta vtens pronomine demonstratiuo, ostendit q̄ materia consecranda debet esse coram sacerdote. Unde sacerdos existens in domo sua non potest consecrare panem, qui est in arca, aut ē in foro, vel vinum, quod est in cellario. Sed quantacunq̄ sit quantitas panis & vini, que coram sacerdote ponitur, potest ab ipso consecrari. S. Th. ē dicit, q̄ si sacerdos non recordetur se dixisse ea, que in consecratione cōmuniter d̄r, non debet ex hoc turbari. Non. n. qui multa dicit omnium recollit que dixit. Si tñ sacerdoti probabiliter confiteretur se aliqua omisisse: siquidem non sunt de necessitate sacramenti, non debet resumere immutando ordinem sacrificij: sed debet vltius procedere. Si vero certificetur se omisisse aliquid eorum, que sunt de necessitate sacramenti, s̄ formam consecrationis, debet resumere ipsa forma, & cetera per ordinem recitari.

¶ De defectu intentionis ministri. Cap. 54.

Non solum autem necessaria sunt ad conficiendum p̄dicta verba, sed etiam requiritur intentio: quia secundum Augustinum, in sacramentis sine intentione nihil agitur. Unde Sanctus Thome dicit, quod ad perfectionem sacramenti requiritur intentio ministri, qui se subijciat principali agenti: scilicet vt intendat facere, quod Christus fecit & ecclesia: & dicit, q̄ non est necessaria intentio actualis, sed sufficit habitualis: vt conficiatur. Puta, si sacerdos cum accedit ad altare ad celebrandum intendit facere quod fecit ecclesia, perficitur sacramentum. Sed si postea suspendatur eius intentio per aliam occurrentē cogitationē, nihilominus perficitur sacrificium ex virtute intentionis propositę. Tñ studiose curare debet minister sacrificij vt ēt actuale adhibeat intentionem. Et dicit, q̄ cum aliquis non intendit sacrificium perficere, sed delusorie aliquid agere, talis peruersitas tollit virtutem consecrandi & virtutem sacri, p̄cipue qñ intentionem exterius manifestat. Si autē intentio ministri peruertatur quantum ad id quod sequitur sacrificium: puta, si sacerdos intenderet conficere corpus Christi, vt eo ad veneficia vteretur: quia prius nō dependit a posteriori, talis intentio nis peruersitas veritatem sacramenti nō tollit: sed minister ex tali